

Не одцвітає сад

Микола Сингаївський

А. Самойленку

Не одцвітає сад,
і зеленіє рута.
Згадалася мені
мелодія забута.

Для зрілої душі
вмить принесла обнову.
Від матері я чув
її співучу мову.

І пісня ожила
про три криниці в полі,
про нелегку любов,
про три дівочі долі.
Я сам її співав
і нею жив роками.
А нині спалахнув –
і серцем, і думками.

Вона мов не вона –
болюча і вразлива.
То спекою війне,
а то впаде, як злива.
Здається, меж нема –
така жива, розкута.
Не одцвітає сад,
і зеленіє рута.

Я весь чуттями там –
в краю льонів, живиці.
О, ще не раз прийду –
напитися з криниці.